

କରିଷ୍ଟିୟାନ ପ୍ରତି ପ୍ରଥମ ପତ୍ର

1 ପାଉଲ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କର ନିକଟେ ପ୍ରେରିତ ରୂପେ ଆହୁତ ହେଲି । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ସାଧିତ ହେଲା । ଆତ୍ମର ନିକଟେ ଭଲ ସୋସ୍ତିନା ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର ନିଶାନ୍ତି ।

2କିନ୍ତୁପରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କଠାରେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ପତ୍ର ଲେଖା ଯାଉଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ସର୍ବତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏପରି ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସହତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛ ।

3ଆତ୍ମର ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ । ପାଉଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ପାଉଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତି

4ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ନିଶାଉଛି । **5**ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଅଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ କଥା ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଛ । **6**ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟକ ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । **7**ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆସିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ଦାନ ପାଉଛ । **8**ସେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ କରି ରଖିବେ, ଏବଂ ଆତ୍ମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବା ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଦେଖାଯିବ । **9**ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହତ ଜୀବନରେ ସହଭାଗୀ ହେବାପାଇଁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି ।

କରିଷ୍ଟି ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମସ୍ୟା

10ହେ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ନିବେଦନ କରେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ସହତ ଏକମତ ହୁଅ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବିଭେଦନ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାନ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅ । **11**ହେ ଭଲ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ଖୁସୀଙ୍କ ପରିବାରର କେତେକ ଲୋକ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପରସ୍ପର ବାଦବିବାଦ ଅଛି । **12**ମୁଁ ଏହା କହିବା ଅର୍ଥ: ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନିକଟେ କୁହେ, “ମୁଁ ପାଉଲଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ,” ଆଉନିକଟେ କୁହେ “ମୁଁ ଆପଲଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ,” ଅନ୍ୟ ନିକଟେ କୁହେ, “ମୁଁ କେଫାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ,” ଓ ଅନ୍ୟନିକଟେ କୁହେ: “ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ।” **13**ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭଗଭାଗ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ପାଉଲ କ’ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃତ୍ରିମ ଉପରେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ କି? ନା! ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ପାଉଲଙ୍କ ନାମରେ ବାଢ଼ିନିତ ହୋଇଛ? ନା । **14**ମୁଁ କ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଗାୟଙ୍କ ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ କାହାରିକୁ ବାଢ଼ିନିତ ନ ଦେଇ ଥିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ । **15**ଏଥିଲିଖି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛ ଯେ, କେହି ହେଲେ ମୋ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଢ଼ିନିତ ପାଇଅଛ ବୋଲି କହି ପାରିବ ନାହିଁ । **16**ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମଧ୍ୟ ବାଢ଼ିନିତ କରିଛ, କିନ୍ତୁ ଆଉ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଢ଼ିନିତ କରିଛ, ତାହା ମନେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । **17**ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୃବନ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ସେ ମୋତେ ସୁସମାଗର ପ୍ରଗୁର କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଥିଲେ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ନୀତିକ ଜ୍ଞାନର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗୁର କରିବାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ପଠାଇ ନ ଥିଲେ; ନଚେତ୍ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃତ୍ରିମେ ଥିବା ମହାଶକ୍ତ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ

18ଯେଉଁମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲିଖି କୃତ୍ରିମ ବାଣୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ଖତା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେ ଯେଉଁମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି, ଆତ୍ମପ୍ରତି ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ସରୂପ । **19**ଗାୟୁରେ ଲେଖା ଅଛି:

“ମୁଁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବି । ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ କରିବି ।”

ଯିଶାଇୟ 29:14

20ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଦାର୍ଶନିକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ପରମେଶ୍ୱର ନୀତିକ ଜ୍ଞାନକୁ ମୂର୍ଖତା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । **21**ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଜ୍ଞାନରେ ଏହା ଗୁହଁଲେ ଯେ, ନିଗତ କଦାପି ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନାଶି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସୁସମାଗରକୁ ନିଗତ ମୂର୍ଖତା ବୋଲି କୁହେ, ସେହି ବାଣୀ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି, ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ । **22**ଯିହୁଦୀୟମାନେ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିବାକୁ

ଗୃହାଣ, ଓ ଗ୍ରୀକମାନେ ଜ୍ଞାନ ଗୃହାଣ । 23କନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୃତ କରୁଛୁ: “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୃଷ୍ଣରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ।” ଏକଥା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ବାଧାଦାନକ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୂର୍ଖତା ଅଟେ । 24କନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ଵାସ୍ତ୍ର ଆହୂତ ଉଭୟ ଯିହୁଦୀ ଓ ଅଣଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । 25ଏପରିକି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ‘ମୂର୍ଖତା’ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ସେହିପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

26ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଭାବ ଦେଖ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଦାଗତିକ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖୁବ କମ୍ ଲୋକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖୁବକମ୍ ଲୋକ ସମ୍ମାନ ପରବାରରୁ ଆସିଥିଲ । 27କନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦଗତର ମୂର୍ଖ ବ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ଦଗତର ବଳବାନ ମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦଗତର ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ କଲେ । 28ପରମେଶ୍ଵର ଦଗତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମନୋନୀତ ନ କରି ନୀଳ ଓ ଘୃଣ୍ୟ ବ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ମନୋନୀତ କଲେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ଦଗତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ିକ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚାହଁଲେ । 29ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, କୌଣସି ଲୋକ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଗର୍ବ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । 30କେବଳ ପରମେଶ୍ଵର ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଗୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅଂଶୀ କରାଇଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗତ ଜ୍ଞାନ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇ ପବିତ୍ର ହୋଇଛୁ । 31ଗାୟରେ ଏହିପରି ଲେଖାଅଛି: “ଯଦି କାହାର ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଥାଏ । ତା’ହେଲେ ସେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠରେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ।”*

କୃଷ୍ଣବଦ୍ଧ ଯାଗୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟୟରେ ବାଉଁ

2 ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବ୍ୟୟରେ କହିଥିଲ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୌଣସି ବାକଗୁଡ଼ିରା ବା ଜ୍ଞାନର କଥା କହି ନଥିଲ । 2କାରଣ ସ୍ଥିର କରିଥିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଥିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ଯାଗୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ କୃଷ୍ଣରେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟସବୁ କଥା ଭୁଲି ଯିବି । 3ଏଣୁ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଭୟରେ ଥର ଥର ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲି । 4ମୋର କଥା ଓ ଶିକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ଭଳି ଦାଗତିକ ଜ୍ଞାନର କଥା ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ମୋହର ଶିକ୍ଷା ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦତ୍ତ ଶକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । 5ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ଵାସ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନର ନ ହୋଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏପରି କଲି ।

“ଯଦି ... ଉଚିତ ।” ଯିଶାୟା 9:24

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ

6ଯେଉଁମାନେ ଅଭିଜ୍ଞ ଆମ୍ଭେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଉ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସଂସାରରୁ ନୁହେଁ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ନେତା ମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ । ଏହି ନେତାମାନେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ହରାଇ ଅଛନ୍ତି । 7କନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୁଡ଼ ଜ୍ଞାନର କଥା କହୁଛୁ । ଦଗତର ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭର ମହମା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ଜ୍ଞାନର ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । 8ଏହି ଦଗତର କୌଣସି ନେତା ଏହାକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ବୁଝି ଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ଗୌରବମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣବଦ୍ଧ କରି ମାରି ନ ଥାନ୍ତେ । 9କିନ୍ତୁ ଗାୟମାନଙ୍କରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି:

“କୌଣସି ଆଖି ଦେଖି ନାହିଁ । କୌଣସି କାନ ଶୁଣି ନାହିଁ । କେହିହେଲେ କଲ୍ପନା କରି ନାହିଁ; ସେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର କ’ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।”
ଯିଶାୟା 64:4

10କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନିଗୁଡ଼ ବ୍ୟୟମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆତ୍ମା ସବୁ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅତି ଗୋପନୀୟ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । 11କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ମନକଥା ଜାଣିପାରେ ନାହିଁ । କେବଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ତା’ର ମନକଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି । ସେହିଭଳି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନକଥା ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ବ୍ୟତୀତ କିଏ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ? 12ଆମ୍ଭେ ଦଗତର ଆତ୍ମା ପ୍ଵାସ୍ତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ । 13ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ କହିଲେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର କଳ୍ପିତ ଜ୍ଞାନର ବାକ୍ୟ କହୁନାହୁଁ, ବଂର ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମା ପ୍ଵାସ୍ତ୍ର ଶିଖିଥିବା ବାକ୍ୟ କହୁ । ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁ । 14ଯେଉଁଲୋକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନୁହେଁ, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ସେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଖାମୁଖି ବୋଲି ଭାବେ । ସେ ଆତ୍ମାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତୁର କରିହେବ । 15କିନ୍ତୁ ଦଶେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟର ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ପାରନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେ ନିଜେ କାହାର ପ୍ଵାସ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତୁରତ ହୋଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ:

16“ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ କିଏ ଜାଣି ଅଛି? କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିଏ କହିବ?”
ଯିଶାୟା 40:13

କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମନ ପାଇଅଛୁ ।

ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ

3 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ପୂର୍ବରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକମନା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ଭଳି କହି ପାରି ନ ଥିଲି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଦାଗତିକ ଲୋକ ଭଳି କଥାବାତୀ କଲି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଶିଶୁ ଭଳି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି । 2ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୁରୁପାକ ଖାବ୍ୟ ନ

ଦେଇ କ୍ଷୀର ଦେଲି । ଏପରି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗୁରୁପାକ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁ । 3 ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମିକ ଦୀବନରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶିଶୁ ଭଳି ଅଛନ୍ତି । ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଇର୍ଷା କରନ୍ତି ଓ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରନ୍ତି । ଏଥିରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ନୁହଁ । ଭୃତ୍ୟେ ନୀତିକ ଲୋମାନଙ୍କ ଭଳି ଆଚରଣ କରନ୍ତି । 4 ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚୟ କହୁଛି, “ମୁଁ ପାଉଁଳଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ,” ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ କହୁଛି “ମୁଁ ଆପଲଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ,” ଏଭଳି କହିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନୀତିକ ମଣିଷ ଭଳି ଆଚରଣ କରନ୍ତି ।

5 ଆପଲ କ’ଣ ବଂଶୀ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ନା! ପାଉଁଳ ମହାନ ଅଟନ୍ତି? ନା! ଆମ୍ଭେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବକ ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବଂଶୀ କରାଯାଏ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିବା କାମ ହିଁ ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଛୁ । 6 ମୁଁ ଗଛଟିଏ ଲଗାଇଲି । ଆପଲ ଗଛରେ ପାଣି ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ତା’କୁ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । 7 ତେଣୁ ଗଛ ଲଗେଇଥିବା ବା ପାଣି ଦେଇଥିବା କେହି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଗଛକୁ ବଢ଼ାଉଥିବା ପରମେଶ୍ଵର କେବଳ ପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । 8 ଅତଏବ ଗଛ ଲଗେଇଥିବା ଲୋକ ଓ ତାକୁ ପାଣି ଦେଇଥିବା ଲୋକ, ଦୁହେଁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାନ ଓ ଦୁହେଁ ତାହାଙ୍କର କାମ ଲାଗି ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବେ । 9 ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ମିଳି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ, ଓ ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁଣଦର୍ଶି ଅଟନ୍ତି ।

ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ଅଟନ୍ତି । 10 ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷ ଗୃହନିର୍ମାଣକାରୀ ଭଳି ମୁଁ ସେ ଘରର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ମୁଁ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲି । ଅନ୍ୟମାନେ ସେହି ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉପରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିର୍ମାଣ କଲେବେଳେ ସେ କିପରି ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି । ଏବିଷୟରେ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ । 11 ତିଆରି ହୋଇଥିବା ମୂଳଦୁଆ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମୂଳଦୁଆ କେହି ପକାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । 12 ଏହି ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଵୟଂ ଯାଣୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ସେହି ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ସ୍ଥାନା, ରୂପା, ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଥର, କାଠ, ଘାସ ବା ନଡ଼ା, ଯାହା କିଛି ବ୍ୟବହାର କରି ନିର୍ମାଣ କରି ପାରନ୍ତି । 13 କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର କାମ ସେହି ଦିନ ସୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସେହି ଦିନଟି ନିଆଁ ଦେଇ ଆସିବ, ଓ ସେହି ନିଆଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ । 14 ଯଦି ସେ ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଲୋକର ଗୃହ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଥିବ । ତା’ହେଲେ ସେ ଲୋକ ତା’ର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । 15 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଆଁରେ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ, ସେ କ୍ଷତି ସହିବ । ସେ ଲୋକ ରକ୍ଷା ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ନିଆଁର ଯେପରି ଉଦ୍ଧାର ହେଲା ଭଳି ହେବ । 16 ଭୃତ୍ୟମାନେ ନୀତି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି । 17 ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟକରେ, ତାହାହେଲେ ପରମେଶ୍ଵର

ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେବେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ପବିତ୍ର । ସେହି ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର ଭୃତ୍ୟମାନେ ।

18 ନିଜକୁ ଠିକ୍ ନାହିଁ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଭାବେ ଯେ, ସେ ଏହି ଯୁଗ ଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟେ, ତା’ହେଲେ ତାକୁ ମୁଖି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତହିଁରେ ସେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇପାରନ୍ତି । 19 କାହିଁକି କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନୀତିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକୃତରେ ମୁଖିତ ଅଟେ । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ; “ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ନିଜ ରତ୍ନଗଣରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ଵର ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରନ୍ତି ।” * 20 ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି: “ପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ମନକଥା ନିଶ୍ଚୟ । ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ।” * 21 ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର । 22 ପାଉଁଳ, କେଫା ବା ପିତର; ନଗତ ଦୀବନ ବା ମୃତ୍ୟୁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତ ସମସ୍ତ ହିଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର । 23 ଭୃତ୍ୟମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେରତଗଣ

4 ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାବିବା ଦରକାର ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେବକ । ପରମେଶ୍ଵର ନିଜର ଗୋପନୀୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଭରସା ରଖି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛନ୍ତି । 2 ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନେ ଯେ ଏଥିରୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଉଚିତ । 3 ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯଦି ମୋର ବିଚାର କରି କିଅବା କୌଣସି ଅପାତଳ, ଯଦି ମୋର ବିଚାରକରେ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାକୁ ଆଦୌ ଖାତିର କରେ ନାହିଁ । ଏପରି କି ମୋ ନିଜର ବିଚାର ମଧ୍ୟ ମୁଁ କରେ ନାହିଁ । 4 ମୁଁ ଯେ କୌଣସି ଭୁଲ କରିନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ କରିନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ କି ମୋର ବିଚାର କରନ୍ତି । 5 ଅତଏବ, ଠିକ୍ ସମୟ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନର୍ଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କୌଣସି କଥାର ବିଚାର କରିବା ଅନୁଚିତ । ସେ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଥିବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବେ । ସେ ମଣିଷର ହୃଦୟ ଭିତରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

6 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଏ ସମସ୍ତ କହିଲା ବେଳେ ମୁଁ ଆପଲଙ୍କୁ ଓ ନିଜକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ଯେପରି ଭୃତ୍ୟମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଆତ୍ମାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପାରିବ, “ତେବେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲେଖା ଯାଇଛି କେବଳ ତହିଁର ବାଧ୍ୟ ହୁଅ । ତା’ ହେଲେ ଭୃତ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିମନ୍ତେ ଗର୍ବ କରିବ ନାହିଁ ବା ଅନ୍ୟକଣ୍ଠକୁ ଦୃଷ୍ଟା କରିବ ନାହିଁ ।” 7 କିଏ କହୁଛି ଯେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ

“ଯେତେବେଳେ ... ଧରନ୍ତି ।” ଆୟୁବ 5:13
 “ପ୍ରଭୁ ... ନିଶ୍ଚୟ ।” ଗୀତ 94:11

ଭୁଲନାରେ ଭଲ? ଯାହା କିଛି ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ତାହା ଭୂମ୍ଭକୁ ଦିଆଯାଇଛି। ତେବେ ଯଦି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି। ତାହା ଭୂମ୍ଭକୁ ଦିଆଯାଇଛି। ତେବେ ଯଦି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, ତା' ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପାଇଛ ବୋଲି ଗର୍ବ କରୁଛ।

8 ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଭାବୁଛ ଯେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବସ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି। ଭୂମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିନା ଗଦା ହୋଇ ଯାଇଛ ବୋଲି ଭାବୁଛ। ହଁ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଗଦା ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା। ତା' ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ସହତ ଗଦତ୍ୱ କରିଥାଆନ୍ତୁ। 9 କିନ୍ତୁ ମୋର ମନେ ହୁଏ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ପ୍ରେରଣାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଶେଷରେ ରଖିଅଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାହୋଇଛୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦଗତ ଏହା ଦେଖୁଛନ୍ତି। ସମଗ୍ର ଦଗତ, ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଏକ ନାଟକ କରୁଛୁ। 10 ଆମ୍ଭେ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ମୂର୍ଖ ହୋଇଛୁ। କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବୋଲି ଭାବୁଛ। ଆମ୍ଭେ ଭୁବଳି, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ବଳବାନ ମନେ କରୁଛ। ଲୋକେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। 11 ଏପରିକି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେ ଡୋକ ଓ ଶୋଷରେ ଅଛୁ, ଓ ବସ୍ତ୍ରଧାନ ଅଛୁ। ଆମ୍ଭକୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ପ୍ରହାର କରାଯାଇଛି। ଆମ୍ଭର ଘର ନାହିଁ। 12 ଆମ୍ଭର ଲାଗି ଆମ୍ଭେ ହାତରେ କାମ କରୁଛୁ, ଅତି କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରୁଛୁ। 13 ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଭିଶାପ ପାଇ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛୁ। ଲୋକେ ଆମ୍ଭକୁ ତାଡ଼ନା କରୁଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସହୁଛୁ। ଏପରିକି ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ମିଥ୍ୟାପତ୍ତା କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମ୍ରଭାବେ କଥାକହୁ। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଆମ୍ଭକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରର ମଇଲା ଧୂଳି ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି।

14 ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଲଜିତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏହା ଲେଖୁନାହିଁ। ବରଂ ନିଜର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବି ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଉଛି। 15 ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କର ଦଶ ହଜାର ଶିକ୍ଷକ ଆଇ ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କର ଅନେକ ପିତା ନାହାନ୍ତି, ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ସକାଶେ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କର ପିତା ହୋଇଛି। 16 ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରେ ଯେ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ମୋପରି ହୁଅ। 17 ସେଥିପାଇଁ ତୀମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଛି। ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ମୋହର ସନ୍ତାନ। ମୁଁ ତୀମ୍ଭଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ। ସେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ କପରି ନୀବନ ଯାପନ କରୁଛି ତାହା ସେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେବେ। ମୁଁ ସବୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସର୍ବତ୍ର ଏହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି।

18 ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ଅହଂକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି। ଏହାଭାବି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ କର ଯେ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଉ କେବେ ଯିବି ନାହିଁ। 19 କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ ଗାୟି ମୁଁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି, ଓ ଅହଂକାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କଣ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ।

20 ଏହା ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧ୍ୟ କେବଳ କଥାରେ କହିବା ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଶକ୍ତିର ବସ୍ତୁ ଅଟେ। 21 ଭୂମ୍ଭେମାନେ କଣ ଚାହେଁ:

ମୁଁ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦଣ୍ଡ ନେଇ ଆସିବି,
ନା ପ୍ରେମ ଓ କୋମଳତା ସହ ଆସିବି?

ମଣ୍ଡଳୀରେ ନୈତିକ ସମସ୍ୟା

5 ଲୋକେ ପ୍ରକୃତରେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯୌନଗତ ପାପ ଅଛି। ଏହି ପାପ ଏପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନ ଦାଣ୍ଡିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ହୁଏ ନାହିଁ। ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଦଣ୍ଡେ ଲୋକ ନିଜ ବାପାର ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ବାସ କରୁଛ, 2 ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ପାଇଁ ଗର୍ବ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବା ଉଚିତ। ଯିଏ ଏପରି ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଭୂମ୍ଭ ଦଳରୁ ବାହାର କରି ଦେବା ଉଚିତ। 3 ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ସହତ ଅଛି, ଓ ଯେଉଁଲୋକ ଏହି ପାପକର୍ମ କରନ୍ତି, ମୁଁ ଭୂମ୍ଭ ସହତ ଥିଲେ ତାହାର ଯେପରି ବିଚାର କରିଥାଆନ୍ତି, ସେପରି ମୁଁ ବିଚାର କରି ସାରିବି। 4 ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅ। 5 ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ସହତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବି ଓ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଏହି ଲୋକକୁ ଗଣ୍ଡତାନ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦିଅ, ଯଦ୍ୱାରା ତାର ପାପର ଶରୀର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ। ତା' ହେଲେ ତା'ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିନରେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ।

6 ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ଭଲ ନୁହେଁ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଉକ୍ତି ବସ୍ତୁରେ ନାହିଁ ଯେ, “ଅଲ୍ଲ ଟିକାଏ ଖମୀର ସମସ୍ତ ଗୋଳାମଜଦାକୁ ଫୁଲାଇ ଦିଏ।” 7 ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନୂତନ ଗୁଳା ହେବାଲାଗି ଭୂମ୍ଭାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ପୁରୁଣା ଖମୀରକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାହାର କରି ଦିଅ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଖମୀର ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଟି* ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ଭର ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସ୍ମରଣ ମେଣ୍ଟି ଯେ କି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବଳି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି। 8 ଅତଏବ, ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଟିକୁ ଭୋଜନ କରିବା କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁରୁଣା ଖମୀରଯୁକ୍ତ ରୋଟି ନୁହେଁ। ସେହି ପୁରୁଣା ଖମୀର ପାପ ଓ ମନ୍ଦର ଖମୀର। କିନ୍ତୁ ଆସ ସେହି ରୋଟି ଖାଇବା ଯେଉଁଥିରେ ଖମୀର ମିଶା ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଏହି ରୋଟି ଉତ୍ତମ ଓ ସତ୍ୟର ରୋଟି।

9 ମୋର ପୂର୍ବ ପତ୍ରରେ ମୁଁ ଲେଖିଥିଲି ଯେ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯୌନଗତ ପାପ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବି ନାହିଁ। 10 କିନ୍ତୁ ମୋର କହିବା ଅର୍ଥ ନ ଥିଲା ଯେ, ଦଗତର ପାପୀମାନଙ୍କ ସହତ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସଂପର୍କ କାଟି ଦେବ। ଦଗତର ସେହିଲୋକମାନେ ଯୌନଗତ ପାପ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ

ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଟି ଏକ ଖମୀର ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ବିଶେଷ ରୋଟି ଯିହୁଦୀମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବରେ ଖାଇଥାନ୍ତି। ପାଉଁଳ କହନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ରୋଟି ଖମୀର ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ଅଟେ।

ସ୍ୱାର୍ଥପର ସେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ଏମାନଙ୍କ ସହତ ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବା ଅର୍ଥ ହେବ, ଏହି ସଂସାରରୁ ଆତ୍ମକୁ ବାହାର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । 11ମୋର ଲେଖିବାର ଅର୍ଥ ଥିଲା, ଯେ ଯେଉଁଲୋକ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଭଲ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯୌନଗତ ପାପ କରୁଛି କଥା ସ୍ୱାର୍ଥ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଥା କୁହେ, କିମ୍ବା ମଦୁଆ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକୁଛି । ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । ଏହିପରିକ ଏଭଳି ଲୋକ ସହତ ବସି ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

12-13ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କର । ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଦଳରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକକୁ ଅଲଗା କରିଦିଅ ।”*

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ମାମାସା

6 ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ବିରୁଦ୍ଧତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପତି ନିକଟକୁ ଯାଅ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ତବ୍ଧରୁ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ନିକଟକୁ ନ ଯାଇ ବିଜାତୀୟ ଲୋକ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଲଜ୍ଜାବୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ କି? 2ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ନାହିଁକି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ । ଅତଏବ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବ, ତା’ ହେଲେ ଏହି ଭଲ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କ’ଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିପାରିବ ନାହିଁ? 3ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ନାଶ ନାହିଁ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବା । ତା’ହେଲେ ନିଶ୍ଚିତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନୀତିଗତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିପାରିବ । 4ଅତଏବ, ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ବିବାଦ ଅଛି, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମଣ୍ଡଳୀ ବାହାରର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେଥିର ମାମାସା ପାଇଁ ଯିବ? ଏହି ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନଗଣ୍ୟ । 5ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା ପାଇଁ ଏପରି କହୁଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦର ବିଚାର କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ’ଣ ନଷ୍ଟ ହେଲେ କାନୀ ଲୋକ ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଏବେ ନଷ୍ଟ ଭଲ ଅନ୍ୟଭଳି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଦାଲତକୁ ଯାଉଛି, ଓ ଅବଶ୍ୟା ଲୋକଙ୍କୁ ବିବାଦ ସମାଧାନ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଉଛି ।

7ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଆଇନଗତ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଇ ଦିଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇ ସାରିଛ । ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଠକିଥିଲେ ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । 8ତା’ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛ, ଓ ଠକୁଛ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛ ।

9-10ଅଥବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ନାଶ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ପ୍ରତାରଣା କର ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଯୌନଗତ ପାପ କରନ୍ତି, ପୁଣି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ସମଲଜ୍ଜୀ, ସ୍ୱାର୍ଥପରୀ, ରୋଗ, ମଦୁଆ, ପରମିକ ଓ ଠକୁଆ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । 11ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ଏହିପରି ଥିଲ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ଯୌତ ହୋଇଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଓ ଆତ୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ କରାଯାଇଛି ।

ନିଜ ଗରୀରକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମାରେ ଲଗାଅ

12“ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମିଳୁଛି ।” କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଭଲ ନୁହେଁ । “ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମିଳୁଛି ।” କିନ୍ତୁ ମୋ ଉପରେ କଠୁର କରିବାକୁ ମୁଁ କାହାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । 13“ଖାଦ୍ୟ ପେଟ ପାଇଁ ଓ ପେଟ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଅଟେ ।” ଏ କଥା ଠିକ୍, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏ ଦୁହିଁକୁ ନାଶ କରିବେ । ଗରୀର ଯୌନଗତ ପାପ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଓ ପ୍ରଭୁ ଗରୀର ପାଇଁ ଅଟନ୍ତି । 14ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥ କରି ନାହିଁନ୍ତି, ବରଂ ନିଜର ଗଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥ କରିବେ । 15ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ନାଶ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗରୀରଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଙ୍ଗବିଶେଷ? ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଛ ଯେ, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯିବି, ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ବେଶ୍ୟାର ଅଙ୍ଗ କରିଦେବି? କେବେ ନୁହେଁ । 16ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି “ଉଭୟ ଏକ ହେବେ ।”* ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବା ଉଚିତ ଯେ ବେଶ୍ୟାଗମନ କରୁଥିବା ନଷ୍ଟ ଲୋକ ଗାରିଗାକ ଭାବରେ ତା’ ସହତ ଏକ ହୁଏ । 17କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ରହେ ସେ ଆତ୍ମରେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଏକ ହୁଏ । 18ଅତଏବ ଯୌନଗତ ପାପଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ । ନଷ୍ଟଲୋକ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପାପ, ନିଜ ଗରୀରର ବାହାରେ କରେ । କିନ୍ତୁ ଯୌନଗତ ପାପ ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ଗରୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ । 19ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗରୀର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆତ୍ମରରେ ଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ନୁହଁ । 20କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କିଣିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଗରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ ।

ବିବାଦ ବିଷୟରେ

7 ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେଖିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ଉତ୍ତର ଦେଉଛି । ପୁରୁଷ ପକ୍ଷେ ବିବାଦ ନ କରିବା

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ... କରିଦିଅ ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ 22:21, 24

“ଉଭୟ ... ହେବେ ।” ଆବପୁସ୍ତକ 2:24

ଭଲ । 2କିନ୍ତୁ ଯୌନଗତ ପାପ ବଡ଼ ବିପଦନକ । ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ନିଜର ପତ୍ନୀ ଥିବା ଉଚିତ । ସେହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀର ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ଥିବା ଉଚିତ । 3ପତି ଆପଣାର ପତ୍ନୀକୁ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ । 4ପତ୍ନୀର ତା' ନିଜ ଗରୀର ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ତା'ର ଗରୀର ଉପରେ ତା' ସ୍ୱାମୀର ଅଧିକାର ଅଛି । ସେହିଭଳି ସ୍ୱାମୀର ତା' ନିଜ ଗରୀର ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ତା'ର ଗରୀର ଉପରେ ତା'ର ସ୍ୱାମୀର ଅଧିକାର ଅଛି । 5ନିଜର ଅଧିକାରରୁ ପରସ୍ପରକୁ ବଞ୍ଚିତ କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭୃନ୍ୟେ ଦୁହେଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଏକମତ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ପୃଥକ ହୁଅ । ତା' ପରେ ପୁନର୍ବାର ଏକାଠି ହୁଅ, ଯା'ଦ୍ୱାରା ଶୟତାନ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାର ସ୍ତ୍ରୋତ ନେଇ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । 6ମୋର ଏହା ଆଦେଶ ନୁହେଁ, ବରଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ପୃଥକ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛି । 7ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ସମସ୍ତେ ମୋ ଭଳି ରୁହନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହ ମିଳିଛି । ଯଦି ଦଶକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ତା'ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଦଶକ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଅନୁଗ୍ରହଦାନ ଅଛି ।

8ଏବେ ମୁଁ ଅବବାହତ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ମୋ ଭଳି ଏକାକୀ ରହି ପାରିବେ, ତା' ହେଲେ ଭଲ । 9କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଗରୀର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ । କାରଣ କାମ ବାସନାର ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ହେବା ଅପେକ୍ଷା ବିବାହ କରିବା ଉତ୍ତମ ।

10ଯେଉଁମାନେ ବିବାହତ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଉଛି- ଏହି ଆଦେଶ ମୋ' ଠାରୁ ନୁହେଁ ବରଂ, ପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।

11ଯେ ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତିକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତିକୁ ଛାଡ଼େ, ତା'ହେଲେ ପୁନଃ ବିବାହ ନ କରି ରହିବା ଉଚିତ ବା ନିଜ ପତି ସହତ ମିଶି ଯିବା ଉଚିତ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପତି ମଧ୍ୟ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

12ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା କହେ (ଏହା ମୋର କଥା, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନୁହେଁ): ଯଦି କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଭାଇଙ୍କର ଏପରି ପତ୍ନୀ ଅଛି ଓ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀନୀ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପତି ସହତ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ତା' ହେଲେ ପତି ତାକୁ ଡାକି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । 13ଯଦି କୌଣସି ପତ୍ନୀର ପତି ଅଛି, ଓ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ପତ୍ନୀ ସହତ ରହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ, ତା' ହେଲେ ପତ୍ନୀ ତାକୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା ଅନୁଚିତ । 14ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ପତି, ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପତ୍ନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଅଛି । ସେହିଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ପତ୍ନୀ, ତା' ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପତି ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର କରାଯାଇ ଅଛି । ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତା'ହେଲେ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ କଦାପି ଶୁଚି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏବେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।

15ତଥାପି ଯଦି ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀଠାରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତା' ହେଲେ ସେ ଅଲଗା ହୋଇପାରେ । ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଘଟିବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ବିବାହ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତହେବ । ପରମେଶ୍ୱର ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତରେ ରହିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି । 16ପତ୍ନୀଗଣ! ହୁଏତ ଭୃନ୍ୟମାନେ ନିଜର ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ; ପତିଗଣ! ହୁଏତ ଭୃନ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ । ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ଏହା ଭୃନ୍ୟମାନେ ଏବେ ଜାଣି ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ଅନୁସାରେ ନୀବନ ଯାପନ କର

17ପ୍ରଭୁ ଭୃନ୍ୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲବେଳେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ନୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଶୁକ୍ଳନା ଦେଇଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସେହିଭଳି ନୀବନ ଯାପନ କରିବା ଉଚିତ । ମୁଁ ସମସ୍ତ ମଣିକାକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ । 18ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ପାଳିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି କାହାର ସ୍ତନୁତ ହୋଇ ଯାଇଛି, ସେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ଜଣେ ଆହ୍ୱାନ ପାଳିବା ବେଳେ ସ୍ତନୁତ ହୋଇ ନାହିଁ, ତା'ର ମଧ୍ୟ ସ୍ତନୁତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । 19ଜଣେ ସ୍ତନୁତ ହୋଇଛି ବା ନାହିଁ, ତାହା ବଡ଼ ବିଷୟ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମାନିବା ବଡ଼ ବିଷୟ ।

20ପରମେଶ୍ୱର ଆହ୍ୱାନ କଲବେଳେ ଯେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲ, ସେ ସେଭଳି ଥାଉ । 21ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଡାକିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୃନ୍ୟମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇପାର, ତାହାହେଲେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୋତର ବ୍ୟବହାର କର । 22କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ପ୍ରଭୁ ଆହ୍ୱାନ କଲବେଳେ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲ, ଏବେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ । ସେହି ପ୍ରକାର ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକ ଥିଲବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ, ସେ ଏବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ଅଟେ । 23ପରମେଶ୍ୱର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିଣିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କ୍ରୀତଦାସ ହୁଅନାହିଁ । 24ଅତଏବ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଦାସ ହୁଅ ନାହିଁ । ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଆହ୍ୱାନ ହେଲବେଳେ ଯେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ନୂତନ ନୀବନ ଲାଭ କରି, ସେ ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ।

ବିବାହ କରିବା ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନ

25ଏବେ ମୁଁ ଅବବାହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛି । ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ କୌଣସି ଆଦେଶ ମିଳି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇ ଥିବାରୁ ଓ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସଭାଜନ ହୋଇ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ମୋର ମତାମତ ଦେଉଛି । 26ଏହା ସଙ୍କଟର ସମୟ । ଅତଏବ, ମୋ ମତରେ ଭୃନ୍ୟେ ଯେପରି ଅଛି ସେହିପରି ରହିବା ଉତ୍ତମ । 27ଯଦି ଭୃନ୍ୟମାନେ ବିବାହତ, ତେବେ ପତ୍ନୀଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୃନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିବାହ ହୋଇନାହିଁ, ତେବେ ପତ୍ନୀଟିଏ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ । 28କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୃନ୍ୟମାନେ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ମନସ୍ତ କରିଛି, ତେବେ

ଏହା ପାପ ନୁହେଁ। ଜଣେ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ବବାହ କଲେ ପାପ କରେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବବାହ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ନୀତିରେ କଷ୍ଟ ପାଇବେ। ଏହି କଷ୍ଟରୁ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ।

29ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୋର କହିବା କଥା ଯେ, ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି। ଅତଏବ, ଏହାପରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀନାହିଁ। **30**ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖି ସେମାନେ ଦୁଃଖି ନ ହେଲ ଭଲ ରୁହନ୍ତୁ। ଯେଉଁମାନେ ସୁଖୀ, ସେମାନେ ଏପରି ରୁହନ୍ତୁ ଯେପରି ସୁଖୀ ନୁହଁନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପତ୍ନୀ କିଛି ପାରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ପାଖରେ କିଛି ନ ଥିଲ ଭଲ ରୁହନ୍ତୁ। **31**ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରକ ଭୋଗ-ବିଳାସର ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି ରୁହନ୍ତୁ ଯେପରି ସେ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦୌ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ। ଏହିପରି ଭାବରେ ରୁହ, କାରଣ ନଗତର ବାହ୍ୟକ ବ୍ୟୟ ସବୁ ଶୀଘ୍ର ଲୋପ ପାଇବ।

32ଭ୍ରମେମାନେ ଯେପରି ଚିନ୍ତା ନ କର ଏହା ମୋର ଇଚ୍ଛା। ଅବବାହତ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାମରେ ଲାଗିଥାଏ ଓ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। **33**କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ବବାହତ, ସେ ସଂସାରକ ବ୍ୟୟରେ ଲିପ୍ତ ରହି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଏ। **34**ଅତଏବ ସେ ଦୁଇଟି ବ୍ୟୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ: ପତ୍ନୀକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା। ଜଣେ ଅବବାହତା ସ୍ତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟ ଦିଏ। ସେ ତା'ର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା ଭଉଣୀକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପିତ କରିପାରେ। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ବବାହତା ସ୍ତ୍ରୀ, ନୀତିକତାରେ ମାତି ରହି, ନିଜ ସ୍ୱାମୀକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହେ। **35**ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଭଲ ପାଇଁ କହୁଛି, ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କଡ଼ା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ। ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ଭ୍ରମେମାନେ ନିଜକୁ କୌଣସି ଅନ୍ୟ କାମରେ ନ ଲଗାଇ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କର।

36ଯଦି କେହି ନିଜର କନ୍ୟା ଗତବୟସ୍କା ହେବାର ଦେଖି ଭାବେ ଯେ, ସେ ନିଜ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ପ୍ରତି ଉଚିତ ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହିଁ, ଓ ଭାବେ ଯେ କନ୍ୟାର ବବାହ ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ସେ ଯେପରି ରୁହେଁ ସେପରି କରିପାରେ। ସେମାନଙ୍କର ବବାହ କରିଦେବା ଉଚିତ। ଏହା ପାପ ନୁହେଁ। **37**କିନ୍ତୁ ଆଉ ଜଣେ ଲୋକ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ମନା ଥାଇପାରେ ଯେ ବାହାହେବା ଦରକାର ନାହିଁ। ତାହାହେଲେ ସେ ଯାହା ରୁହେଁ, ତାହା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଛି। ଯଦି ସେ ରୁହେଁ ତାହାର ମନରେ ଯେ ସେ ତାହାର କନ୍ୟାକୁ ବବାହ ଦେବ ନାହିଁ, ସେ ଉଚିତ କରୁଛି। **38**ଅତଏବ ଯିଏ ନିଜର କୁମାରୀ କନ୍ୟାର ବବାହ କରୁନାହିଁ, ସେ ଭଲ କରୁଛି ଓ ଯିଏ କୁମାରୀ କନ୍ୟାର ବବାହ କରୁନାହିଁ, ସେ ଅଧିକ ଭଲ କରୁଛି।

39ଜଣେ ସ୍ୱାମୀ ନୀତି ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତା' ସହିତ

ରହିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ। ସ୍ୱାମୀ ମରଗଲ ପରେ ସେ ଯେ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଲୋକ ସହିତ ବବାହ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ହେବା ଉଚିତ। **40**ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ପୁନଃ ବବାହ ନ କରେ, ତା' ହେଲେ ସେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ରହିବ। ଏହା ହେଉଛି ମୋର ମତ। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ମୋ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅଛି।

ମୂର୍ତ୍ତିଠାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସାଦ

8 ଏବେ ମୁଁ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକଠାରେ* ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ମାଂସ ବ୍ୟୟରେ କହିବି। ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ “ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି।” କିନ୍ତୁ “ଜ୍ଞାନ” ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଅହଂକାରୀ କରିଦିଏ। **2**କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବାରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଯଦି କିଏ ଭାବେ ଯେ, ସେ କିଛି ଜାଣେ ତା' ହେଲେ ସେ ଯେ ମୂର୍ଖ ଏହା ନାହିଁ ରଖିବା ଉଚିତ। **3**କିନ୍ତୁ ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ପରତୟ ନଅନ୍ତି। **4**ଅତଏବ ମାଂସ ଖାଇବା ବ୍ୟୟରେ ମୁଁ ଏହା କହେ ଯେ, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ନଗତରେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତିମା ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଜଣେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। **5**ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ତଥା-କଥୁତ ଦେବତା ଥାଇ ପାରନ୍ତି (ଲୋକେ ଅନେକ ବସ୍ତୁକୁ “ଦେବଗଣ” ଓ “ପ୍ରଭୁଗଣ” ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ)। **6**କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭର ପରମପିତା। ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଆସେ, ଓ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ନୀତି ଅଛୁ। ପ୍ରଭୁ କେବଳ ଜଣେ। ସେ ଯାଗୁଣ୍ଡାୟ ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟ ଯାଗୁଣ୍ଡାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ, ଓ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନୀତି ଦେଇଛନ୍ତି।

7କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। କେତେକ ଲୋକ ପୂର୍ବ ଅଭ୍ୟାସ ଯୋଗୁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ମୂର୍ତ୍ତି ଉପାସନା କରନ୍ତି। ଏବଂ ମାଂସ ଖାଇବା ବେଳେ, ତାହା ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ଏ ପ୍ରସାଦ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି। ଏହି ମାଂସ ଖାଇବା ଉଚିତ କି ନୁହେଁ, ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ବୋଧ ନାହିଁ। ଅତଏବ, ଖାଇଲ ବେଳେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେ କରନ୍ତି। **8**ଖାଦ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଏ ନାହିଁ। ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମ୍ଭର ସଂପର୍କରେ କ୍ଷତି ହୁଏ ନାହିଁ, ଓ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର କିଛି ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ।

9କିନ୍ତୁ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନତା ବ୍ୟୟରେ ସାବଧାନ ରୁହ। ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ୱାଧୀନତା, ଦୁର୍ବଳ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପାପରେ ନ ପକାଉ। **10**ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ହତାହତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ତେଣୁ ଭ୍ରମେ ଦେବ ମନ୍ଦିର ଭୋଜନ ଶାଳାରେ ବସି ଖାଇବା ପାଇଁ ଉଚିତ ମନେ କରିପାର। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ବିଶ୍ୱାସୀ, ସେଠାରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ସାହସ ପାଇବ। ସେ ଏପରି କରିବା ଭୁଲ

ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକଠାରେ କାଷ୍ଠ, ପାଷାଣ, ମାଟିରେ ନିର୍ମିତ, ଅଣଯିହୁତୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପାସିତ ଦେବତା

ନାଣି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଖାଇବ । **11** ଅତଏବ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ବଂଶୀୟା ଯାହା ନମନ୍ତେ ଯାଗୁଣ୍ଡାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଆତ୍ମିକ ପତନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଦାୟୀ ହେବ । **12** ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛ, ଓ ସେମାନେ ଭୁଲ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଥିବା କାମଗୁଡ଼ିକ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରି ସେମାନଙ୍କ ବିବେକକୁ ଆଘାତ ଦେଉଛ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପାପ କରୁଛ । **13** ଯଦି ମୋର ମାଂସ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ମୋ ଭାଇ ପାପରେ ପଡ଼ିବ, ତା'ହେଲେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଉ ମାଂସ ଖାଇବି ନାହିଁ । ଏପ୍ରକାରେ ମୁଁ ମୋ ଭାଇର ବିପ୍ଳବ କାରଣ ହେବି ନାହିଁ ।

9 ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରିତ । ମୁଁ ଆତ୍ମନିର୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛ । **2** ଅନ୍ୟମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ ନ କରି ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ମୁଁ ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରିତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଥିରେ ପ୍ରମାଣ ଅଟ ।

3 କେତେକ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଉତ୍ତର ଏହି ଯେ, **4** ଆତ୍ମର ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ପାଇଁ କ'ଣ ଅଧିକାର ନାହିଁ? **5** ନିଶ୍ଚୟ ବଂଶୀୟା ପତ୍ନୀକୁ ଯାତ୍ରାବେଳେ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ କଣ ଆତ୍ମର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭଲମାନେ ଓ କେଫାତ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି । **6** ଆଉ କେବଳ ବର୍ଣ୍ଣିତା ଓ ମୁଁ ନିଜ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବୁ? **7** ସେନାବାହନୀରେ କୌଣସି ସୈନିକ କ'ଣ ନିଜ ଖଜିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ? କୌଣସି ଲୋକ କ'ଣ ଅଜ୍ଞର ବରିଷ୍ଠ ଲଗାଏ ଓ ନିଜେ ଏହାର ଫଳ ଖାଏ ନାହିଁ । ଏପରି କେଉଁ ଲୋକ ଅଛି, ଯେ ମେଷପାଳନ କରି ନିଜ ପାଇଁ ମେଷଦୁଧ ନିଏ ନାହିଁ?

8 ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଚିନ୍ତାଧାରା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କୁହେ । **9** ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖା ଅଛି: “ଖିଲରେ ବେଙ୍ଗଳା ବୁଲାଇଲ ବେଳେ ବଳଦର ମୁହଁ ବାନ୍ଧ ନାହିଁ ।” * ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କ'ଣ କେବଳ ବଳଦଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ? ନା । **10** ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଆତ୍ମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । କାରଣ ହଳ କରୁଥିବା ଓ ଗନ୍ଧ୍ୟ ପାଛୁଡ଼ୁ ଥିବା ଲୋକ, ଉଭୟ ପରିଗ୍ରମ କରିଥିବା ହେତୁ, ପାଇବେ ବୋଲି ଆଶା କରିଥାନ୍ତି । **11** ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମେ ଆତ୍ମିକ ବୀଦ ବୁଣିଅଛୁ, ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପାର୍ଥିବ ଧନରୁ କିଛି ପାଇବାକୁ କ'ଣ ଆତ୍ମର ଅଧିକାର ନାହିଁ? ଏହା ଆତ୍ମର ପ୍ରାପ୍ୟ । **12** ଯଦି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ତୁମ୍ଭଠାରେ ଏହି ଦାବୀ ଅଛି, ତେବେ ଆତ୍ମର କ'ଣ ଏଥିରେ ଅଧିକ ଦାବୀ ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହୁଁ । ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱସମାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କାଳେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମେ

ସହ୍ୟ କରିଅଛୁ । **13** ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ନାହିଁ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରର ସେବକ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗରୁ କିଛି ଆଣି ନିଜର ନିର୍ବାହ କରିନ୍ତି । ଓ ଯେଉଁମାନେ ବେଦୀର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ସେମାନେ ବେଦୀକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ନୈବେଦ୍ୟରୁ କିଛି ଭାଗ ପାଆନ୍ତି । **14** ସେହି ପ୍ରକାର ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେ ସ୍ୱସମାପ୍ତର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁରକମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପୋଷଣର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବେ,

15 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକରୁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିନାହିଁ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହା ଲେଖି ନାହିଁ । କେହି ମୋହର ଏହି ଗର୍ବର ଅଧିକାର ମୋଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଗଲେ ବରଂ ମୋର ମରଯିବା ଭଲ ।

16 ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁର କରିବା ପାଇଁ ମୋର ଗର୍ବ କରିବା କିଛି ନାହିଁ । ଏହା ମୋହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ମୁଁ ଯଦି ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁର ନ କରିବି, ତେବେ ମୋ ନିର୍ବାହ ଧ୍ୱଙ୍ଗ । **17** ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ମୁଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁର କରୁଛି, ତେବେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ତାହା ତ ନୁହେଁ । ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ । ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି, କେବଳ ତାହା ମୁଁ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛି ।

18 ତା'ହେଲେ ମୋର ପୁରସ୍କାର କ'ଣ? ମୋର ପୁରସ୍କାର ଏହା ଯେ ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁର କଲ ବେଳେ ମୁଁ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ୱସମାପ୍ତରୁ ଦେଇ ପାରିବି? ଏହିପରି ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପ୍ରଭୁର ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାପ୍ୟ ମୋର ପାଇବା କଥା, ତାହା ମୁଁ ଦାବୀ କରେ ନାହିଁ ।

19 ମୁଁ ସ୍ୱାଧୀନ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦାସ କରିଛି । ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବି ।

20 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଭ କରିବା ଲାଗି ମୁଁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ହେଲି । ମୁଁ ନିଜେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବି, ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ହେଲି । **21** ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ । ତଥାପି ମୁଁ ଯେପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରେ, ତେଣୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିହୀନ ଲୋକପରି ହେଲି । **22** ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ବଳ ସେହି ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ହେଲି । ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ହେଉ ପଛେ ମୁଁ ଯେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାରର ହେଲି । **23** ଏହା ସବୁ ମୁଁ ସ୍ୱସମାପ୍ତର ପାଇଁ କରୁଛି, ସ୍ୱସମାପ୍ତର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ମୋର ମଧ୍ୟ କିଛି ଅଂଶ ରହିବ ।

24 ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଣି ଯେ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସମସ୍ତେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭିତରୁ ମାତ୍ର ଦଶକୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଦୃଢ଼ିତ, ସେପ୍ରକାର ଦୌଡ଼ । **25** ଖେଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଯୋଗୀକୁ କଠୋର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେବାକୁ ହୁଏ । ସେମାନେ ମୁକୁଟ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା କରନ୍ତି । ଏହି ମୁକୁଟ

“ଖିଲରେ ... ନାହିଁ” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ 25:4

ଏକ ନୀତିକ ଓ ଶକ୍ତିକାଳସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟୟ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅକ୍ଷୟ ମୁକୁଟ ପାଇବା ପାଇଁ ଏପରି କରୁ। 26ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ଦୌଡ଼ୁଅଛି। ମୁଁ ମୁଷ୍ଟି ଯୁଦ୍ଧ କଳାପରି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛି, ବାୟୁ ଫରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁନାହିଁ। 27ମୁଁ ମୋର ନିଜ ଗରୀରକୁ ଆଘାତ କରୁଛି। ମୁଁ ଏହାକୁ ମୋର କ୍ରୀତଦାସ କରୁଛି। ମୁଁ ଏହା କରୁଛି ଯେପରି ମୁଁ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରଗୁର କରିବା ପରେ ନିଜେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହୁଏ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲା ପରେ ଯେପରି ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ଗରୀରକୁ ବନ୍ଧରେ ରଖୁଅଛି।

ପିତୃଦାନଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ ନାହିଁ

10 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ଆତ୍ମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଯେଉଁମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ) କ’ଣ ହେଲା ତାହା ଭୁଲେମାନେ ଜାଣି ରଖ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମେଘ ସ୍ତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସ୍ତମ୍ଭ ସାଗରକୁ ପାର କରାଇଥିଲେ। 2ସେମାନେ ମେଘ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ମୋଗାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ଭାବେ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲେ। 3ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚୈଳ ସଦୃଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ସମାନ ଆତ୍ମିକ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ। 4ଓ ସମସ୍ତେ ସମାନ ଆତ୍ମିକ ପାନୀୟରୁ ପାନ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଆତ୍ମିକ ପଥରରୁ ବାହାରବା ପାଣି ପିଇଥିଲେ। ସେହି ପଥର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ। 5କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଧିକଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରସନ୍ନ ନ ଥିଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମରିଗଲେ।

6ଏହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଅଛି, ଅତଏବ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବା ନାହିଁ। 7ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେକଙ୍କ ଭଳି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା କରନାହିଁ। ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ: “ଲୋକେ ଗାଇବା ଓ ପିଇବା ପାଇଁ ବସିଲେ ଓ ନାଶବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ।”* 8ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯେପରି କେତେକ ଯୌନଗତ ପାପ କଲେ, ଆମେ ସେଭଳି କେବେ କରିବା ନାହିଁ। ସେମାନେ ପାପ କରିଥିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ 23,000 ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ମରିଗଲେ। 9ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ସାପ କାମୁଡ଼ାରେ ମଲେ। 10ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକଙ୍କ ଭଳି ଆପଣି ଅଭିଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଏହି ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ ବିନାଶକାରୀ (ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ)ଙ୍କ ହାତରେ ମଲେ।

11ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଲା, ତାହା ଆମପାଇଁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ। ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସରେ ଅନ୍ଧମ ସମୟରେ, ଆମେ ନୀଚନିଧାରଣ କରୁଛୁ। ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖା ଯାଇଛି। 12ଅତଏବ, ଯେଉଁଲୋକ ଭାବୁଛି ଯେ, ସେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି, ଯେପରି ସେ ଖସି ନ ପଡ଼େ ଏଥିପାଇଁ ସତର୍କ ରହ।

13କେବଳ ଭୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେସବୁ ପରୀକ୍ଷା ଆସୁଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ପରୀକ୍ଷା ଆସିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଭୁଲେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିପାର। ସେ କେବେହେଲେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଅସହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଭୁଲେମାନେ ପ୍ରଲୋଭନର (ପରୀକ୍ଷାର) ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ବାଟ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦେବେ। ଡାହେଲେ ଭୁଲେମାନେ ସମସ୍ତ କିଛି ସହ ପାରିବ। 14ମୋର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁଗଣ! ଶେଷରେ ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ। 15ଭୁଲେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ତେଣୁ ମୁଁ ଏହା କହୁଛି। ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ଭୁଲେମାନେ ନିଜେ ପରୀକ୍ଷା କରିଦେଖ। 16ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପିଆଲା ପାଇଁ ଆମେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁ, ତହିଁରେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତର ସହଭାଗୀ ହେଉ ନାହିଁ କି? ଯେଉଁ ରୋଟୀ ଆମେ ଭାଙ୍ଗୁ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗରୀରର ଅଂଶ ନୁହେଁ କି? 17କେବଳ ଗୋଟିଏ ରୋଟୀ ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଅନେକ ଲୋକ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ସେହି ଗୋଟିଏ ରୋଟୀକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ଖାଉ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଗୋଟିଏ ଗରୀର।

18ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଭାବ। ସେମାନେ ବଳି ପ୍ରାପ୍ତ ପଶୁ ମାଂସ ଭୋଜନ କରି କ’ଣ ବେଦାର ଅଂଶଦାର ନୁହଁନ୍ତି? 19ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତି ବା ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗକୃତ ଖାଦ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି। ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। 20କିନ୍ତୁ ମୋ କହିବା କଥା ଯେ, ଭୁଲେମାନେ ଭୂତମାନଙ୍କ ସହତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କର। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କୁହେ ଯାହା ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ଶତ୍ରୁତାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥାଏ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନୁହେଁ। ଏବଂ ମୁଁ ଗୁହେଁ ଭୁଲେମାନେ ଶତ୍ରୁତା ସହତ ଅଂଶଦାର ହୁଅନାହିଁ। 21ଭୁଲେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପିଆଲାରୁ* ଓ ଶତ୍ରୁତାଦାର ପିଆଲାରୁ ମଧ୍ୟ ପିଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ସେହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମେଦ ଓ ଶତ୍ରୁତାଦାର ମେଦ ଉଭୟର ଅଂଶଦାର ହୋଇ ବସି ପାରିବ ନାହିଁ। 22ଆମେ କ’ଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ? ଆମେ କ’ଣ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ? ନା!

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବ ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବ୍ୟବହାର କର

23“ଆମେ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଛୁ।” କିନ୍ତୁ ସବୁ ବ୍ୟୟ ଭଲ ନୁହେଁ। “ଆମେ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଛୁ।” କିନ୍ତୁ କେତେକ ବ୍ୟୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ। 24କୌଣସି ଲୋକ କେବଳ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ। 25ବନ୍ଦୀରେ ଯାହା ବିକ୍ରି ହେଉଛି ସେସବୁ ମାଂସ ଭୁଲେ ଖାଇପାର। ନିଜ ବିବେକ ସକାଶେ ଏହି ମାଂସ ଖାଇବା ଉଚିତ କି ନୁହେଁ, ସେ ବ୍ୟୟରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ

“ଲୋକେ ... ଉଠିଲେ” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 32:6

ପିଆଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶେଷ ରକ୍ତଭୋଜନ ବେଳେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପିଉଥିବା ପିଆଲା।

ପରୁର ନାହିଁ। 26ତୁମ୍ଭେ ଖାଇପାର କାରଣ “ପୁଅବା ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟେ।” *

27ଦଣ୍ଡେ ଅବଶ୍ୟା ଲୋକ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭୋଦନ ପାଇଁ ଡାକ ପାରେ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାକୁ ସ୍ଥିର କର, ଯାହା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଥୁଆ ହୋଇଛି, ତାହା ଖାଅ। 28ଏହା ଭଲ କି ମନ୍ଦ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନ କରି ଖାଦ୍ୟ ଭୋଦନ କର। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡେ କୁହେ: “ଏହି ଖାଦ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହୋଇଛି।” ତାହାହେଲେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ କାରଣ ହେଲା, ଯିଏ ଏହା କହୁଛି ତା’ର ବ୍ୟୟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଘାତ ନ ଦେବା ପାଇଁ ଖାଅ ନାହିଁ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ କାରଣ ହେଲା ଏହି ମାଂସ ବା ପ୍ରସାଦ ଖାଇବା ଅନୁଚିତ ବୋଲି କେତେକ ମତ ଦିଅନ୍ତି। 29ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଭୁଲି ବ୍ୟବେଚନା କର ବୋଲି ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଏହାକୁ ବ୍ୟବେଚନା କରୁ ଥିବାରୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ଖାଇବି ନାହିଁ। ଅନ୍ୟର ମନୋଭାବ ହେତୁ ମୋ ନିଜର ସ୍ଵାଧୀନତାରେ ଆସ୍ଥ ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ। 30କାରଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସାର ଭୋଦନ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ସମାଲୋଚିତ ହେବା ଅନୁଚିତ।

31ଅତଏବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖାଅ, ପିଅ ବା ଅନ୍ୟ ଯାହା କିଛି କର, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହମା ପାଇଁ କରିବା ଉଚିତ। 32ଏଭଳି କୌଣସି କାମ କର ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଯିହୁଦୀ ବା ଅଣଯିହୁଦୀଲୋକେ ବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ବାଧା ପାଇବେ। 33ମୁଁ ଏହି ନୀତି ଅନୁସରଣ କରେ। ମୁଁ ନିଜକୁ ଖୁସି ରଖିବା ପାଇଁ ରେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମୁଖ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ମୁଁ ଅନେକଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତାକରେ ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବେ।

11 ମୁଁ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି ଅନୁସରଣ କର।

ଅଧିକାରରେ ରହିବା

2ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟରେ ମନେ ପକାଉ ଅଛ। ମୁଁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଥିଲି ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖି ପାଳନ କରୁଛି। 3ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରେ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷଲୋକର ମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସ୍ଵୀଲୋକର ମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମସ୍ତକ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵର। 4ଯେ କୌଣସି ପରୁଷଲୋକମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କହେ, ସେ ନିଜ ମସ୍ତକର ଅପମାନ କରେ। 5ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵୀ ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ। ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଵୀ ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ ନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କହେ, ସେ ନିଜର ମସ୍ତକର ଅପମାନ କରେ। ଏହା ସେହି ସ୍ଵୀଲୋକର ମୁଣ୍ଡରେ ବାଳ ନଥିବା ସମାନ। 6ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଵୀ ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରେ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ଏହା ସେ ମସ୍ତକର କେଶ କାଟିପକାଇବା ସଙ୍ଗେ

ସମାନ। ମାତ୍ର କେଶ କାଟିବା ଓ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବା ସ୍ଵୀ ପକ୍ଷରେ ଲଜ୍ଜାଦନକ, ତେଣୁ ସେ ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରିବା ଉଚିତ। 7କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡେ ପୁରୁଷ ନିଜର ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରିବା ଅନୁଚିତ, କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡେ ସ୍ଵୀ ପୁରୁଷର ଗୌରବ ସରୂପ ଅଟେ। 8ପୁରୁଷ ସ୍ଵୀ ଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ। ସ୍ଵୀ ପୁରୁଷଠାରୁ ଆସିଛି। 9ପୁରୁଷ ସ୍ଵୀ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନ ଥିଲା; ବରଂ ସ୍ଵୀ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା। 10ଦଣ୍ଡେ ସ୍ଵୀ ଅଧିକାର ଚହ୍ନ ସରୂପେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରିବା ଉଚିତ। ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ସେ ଏହା କରିବା ଉଚିତ।

11କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ପୁରୁଷ ଠାରୁ ସ୍ଵୀ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ, ଓ ସ୍ଵୀ ଠାରୁ ପୁରୁଷ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ। 12କାରଣ, ଯେପରି ପୁରୁଷ ଠାରୁ ସ୍ଵୀ ଆସିଛି, ସେହିପରି ସ୍ଵୀଠାରୁ ପୁରୁଷ ନିଜ ଗ୍ରହଣ କରିଛି। ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି। 13ଦଣ୍ଡେ ସ୍ଵୀ ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ ନ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା କ’ଣ ଉଚିତ୍ କି? ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର। 14ପ୍ରକୃତି କ’ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନାହିଁ ଯେ, କୌଣସି ପୁରୁଷ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଳ ରଖିବା ଲଜ୍ଜାଦନକ କ’ଣ? 15କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଣ୍ଡେ ସ୍ଵୀର ଲମ୍ବା ବାଳ ଅଛି, ଏହା ତା’ପାଇଁ ଗୌରବର ବ୍ୟୟ। ମସ୍ତକ ଆଛାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵୀକୁ ଦୀର୍ଘ କେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି। 16ଯଦି କିଏ ଏହି ବ୍ୟୟରେ ଯୁକ୍ତ ଡକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛାକରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ କହିବୁ ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଆମ୍ଭେ ବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଵୀକୃତ ଦେବ ନାହିଁ।

ପ୍ରଭୁଭୋଦ

17ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରୁ ନାହିଁ। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ସମବେତ ସତ୍ତ୍ଵଗୁଡ଼ିକ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ଷତିକାରକ ହେଉଛି। 18ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ସତ୍ତ୍ଵରେ ସମବେତ ହେଲେବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଳ ଭେଦ ଘଟେ। 19କେତେକାଂଶରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟୟ କରେ। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏହା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମତ ଠିକ୍ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଜଣାଯିବ। 20ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସମବେତ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭୁଭୋଦ* ପାଳନ କରି ନ ଥାଅ। 21କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖାଇଲେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ନିଜ ନିଜର ଭୋଦ ଖାଅ। ଫଳତଃ, କେହି କେହି ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଇବା ଓ ପିଇବାକୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଅପରପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଖାଇପିଇ ମାତାଲ ହୋଇ ଯାନ୍ତି। 22ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଘରେ ଖାଇ ପିଇ ପାରିବ। ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ

ପ୍ରଭୁଭୋଦ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭୋଦନ ଯାହା ଯାଗୁ ଡାକ୍ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ମୃତ୍ୟୁପୂର୍ବରୁ ଖାଇଥିଲେ। ତାହାର ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ପ୍ରଭୁଭୋଦ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପାଳନ କର ହେଇଥାଏ। ଲୁକ 22:14-20

“ପୁଅବା ... ଅଟେ” ଗୀତଂହତା 24:1, 50:12, 89:11

ମଣ୍ଡଳୀର ଯେପରି ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେଉଛ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ବା କହିବି? ଏହି କାମ ପାଇଁ କ’ଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାସ କରିବି? ନା । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାସ କରିବି ନାହିଁ ।

23 ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି, ସେହି ସମାନ ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲି । ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଧରଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ଗୁଡ଼ିରେ ସେ ରୋଟି ନେଲେ ଓ ତା’ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

24 ତା’ପରେ ସେହି ରୋଟିକୁ ଛଣାଇ ସେ କହିଲେ: “ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୋର ଶରୀର । ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା କର ।” 25 ସେହିପରି ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ, ସେ ପାନପାତ୍ର ନେଲେ ଓ କହିଲେ: “ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋହର ରକ୍ତରେ ସ୍ଥାପିତ ନୂତନ ରୁକ୍ତର ନିଦର୍ଶନ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେଥର ଏହି ପାତ୍ରକୁ ପାନ କରିବ, ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାହା କରିବ ।”

26 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଏହି ରୋଟି ଖାଇଲାବେଳେ ଓ ଏହି ପାନପାତ୍ରରୁ ପାନ କଲାବେଳେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଘୋଷଣା କରୁଥିବ ।

27 ଅତଏବ, ଯେଉଁଲୋକ ରୋଟି ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପିଆଲାରୁ ଅନୁଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶରୀର ଓ ରକ୍ତର ଅବମାନନା କରେ । 28 ପ୍ରତ୍ୟେକଲୋକ ରୋଟି ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପିଆଲାରୁ ପିଇବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିନେବା ଦରକାର । 29 ଯଦି ଜଣେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବିଶେଷ ନ ମଣି ଏହି ରୋଟିକୁ ଖାଏ ଓ ଏହି ପିଆଲାରୁ ପିଏ, ତା’ହେଲେ ସେ ଏହା ଖାଇବା ଓ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ । 30 ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଦୁର୍ବଳ ଓ ରୋଗୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ମୃତ ହେଲେଣି । 31 କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ନେବା, ତା’ ହେଲେ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୁଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । 32 ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେ ଠିକ୍ ବାଟ ଦେଖାଇବା ଲାଗି ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଜଗତର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାଙ୍କା ପାଇବୁ ନାହିଁ, ସେଥିଲାଗି ସେ ଏପରି କରନ୍ତି । 33 ଅତଏବ, ହେ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଯେତେବେଳେ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକାଠି ଆସିଛ, ପରସ୍ପର ଏକଆରେକ ଲାଗି ଅପେକ୍ଷା କର । 34 ଯଦି କାହାକୁ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗୁଛି, ସେ ଘରେ ଖାଇ ଦେବା ଉଚିତ, ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁଭୋଜ ସଭାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ହେତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୁଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେବେ ଆସିବି, ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟରେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ କହିବି ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଦାନ

12 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଆତ୍ମିକ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି । 2 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେପକାଅ ଯେ ବିଗ୍ରାହୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବିପଥଗାମୀ ହୋଇ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲ । 3 ସେଥିପାଇଁ

ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ “ଯୀଶୁ ଅଭିଶପ୍ତ” ବୋଲି କଦାପି କହିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା କୌଣସି ଲୋକ “ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି” ବୋଲି କହିବ ନାହିଁ ।

4 ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ଅନେକ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଏକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥାଏ । 5 ସେବା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଯାହାଙ୍କର ସେବା କରୁ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ଏକ ଅଟନ୍ତି । 6 ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନୀବନର ଅନେକ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯେ ଏସମସ୍ତ କରନ୍ତି, ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଅଟନ୍ତି । 7 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଠାରେ ଆତ୍ମାର ବିଶେଷ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । 8 ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭଲ ପାଇଁ ଦିଆ ଯାଇଛି । ଜଣେ ଲୋକକୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିରେ କଥା କହିବାକୁ ଦକ୍ଷତା ଦିଆ ହୋଇଛି, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନର କଥା କହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଦିଆ ହୋଇଛି । 9 ସେହି ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମା ଜଣେ ଲୋକକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ପୁଣି ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ଶକ୍ତି ଦାନ କରନ୍ତି । 10 ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟଜଣକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଶକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖି ପାରବା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । କାହାକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭାଷା କହିପାରବା ଶକ୍ତି ଦିଆ ଯାଇଛି, ତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସେହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । 11 ସେହି ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ’ଣ ଦିଆଯିବ, ତାହା ସ୍ଥିର କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶରୀର

12 ଆମ୍ଭର ଶରୀର ହେଉଛି ଏକ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ । ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ ହେଲେ ହେଁ ଶରୀର ହେଉଛି ଏକ । ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ । 13 ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ କେତେକ ହେଉଛୁ ଯିହୁଦୀ, କେତେକ ଅଣଯିହୁଦୀ, ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ କେତେକ କ୍ରୀତଦାସ ଓ କେତେକ ସ୍ୱାଧୀନ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶରୀର ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାଢ଼ିଦିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛୁ । ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

14 ମାନବ ଶରୀର ତ ଏକଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଅଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ । 15 ଯଦି ଗୋଡ଼ କୁହେ: “ମୁଁ ହାତ ନୁହେଁ, ଅତଏବ, ମୁଁ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ ।” କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ସେ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ କି? 16 କାନ କହିପାରେ: “ମୁଁ ଆଖି ନୁହେଁ, ଅତଏବ ମୋର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ନୁହେଁ,” କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ସେ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ କି? 17 ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ଗୋଟିଏ ଆଖି ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଶରୀର ଶୁଣିପାରନ୍ତା କିପରି? ଯଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରଟି ଗୋଟିଏ କାନ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତା’ ହେଲେ ଶରୀର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତା କିପରି? 18-19 ଯଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ମାତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତା ତା’

ହେଲେ ଗରୀର ନ ଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଠିକ୍ ମନେ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗକୁ ଗରୀରରେ ସେହିଭଳି ସ୍ଥାନ ଦେଲେ । 20ତେଣୁ ପ୍ରକୃତରେ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଅନେକ, କିନ୍ତୁ ଗରୀର ଗୋଟିଏ ।

21ଆଖି ହାତକୁ କେବେହେଲେ କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, “ତୋଠାରେ ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।” ସେହିଭଳି ମୁଣ୍ଡ ପାଦକୁ କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, “ତୋଠାରେ ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।” 22ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଗରୀରର ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ବୋଧ ହୁଏ, ସେହିସବୁ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । 23ଗରୀରର ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ କମ୍ ଆଦରର ବୋଲି ଭାବୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଉ । ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ନ ଦେଖନ୍ତୁ ବୋଲି ଆମେ ଗୁହଁ, ସେ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମେ ବଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉ । 24ଆତ୍ମ ଗରୀରର ସୁନ୍ଦର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଦରକାରୀ ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଗରୀରକୁ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । 25ଆତ୍ମର ଗରୀରରେ ଯେପରି କୌଣସି ବଦେଦ ନ ହେଉ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କରିଛନ୍ତି । ଦେହର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସୁଖ ଦୁଃଖର ସହଭାଗୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କଲେ । 26ଯଦି ଗରୀରର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ କଷ୍ଟ ପାଏ, ତା’ସହତ ଗରୀରର ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ପା’ନ୍ତି । ଯଦି ଗରୀରର କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ସମ୍ମାନ ପାଏ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ତାହା ସହତି ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

27ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକର ଗରୀର ଅଟ । ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ଗରୀରର ଅଙ୍ଗ । 28ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେରଣମାନଙ୍କୁ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱକାମାନଙ୍କୁ, ତୃତୀୟରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ, ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ତା’ପରେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ, ତା’ପରେ ପରୋପକାରୀଙ୍କୁ ତା’ପରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ତା’ପରେ ବଢ଼ିନି ଭାଷା କହି ପାରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି । 29ସମସ୍ତ ଲୋକ କ’ଣ ପ୍ରେରଣ? ସମସ୍ତ ଲୋକ କ’ଣ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱକା? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଶିକ୍ଷକ? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକ? 30ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ପାଇଅଛନ୍ତି? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ବଢ଼ିନି ଭାଷା କହିବ? ସମସ୍ତେ କ’ଣ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ କରି ପାରନ୍ତି କି? 31କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ରେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ।

ପ୍ରେମ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ଦାନ ଅଟେ

ଏବେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ମାର୍ଗ ଅପେକ୍ଷା ଅତିଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇବି ।

13 ଯଦି ମୁଁ ମଣିଷମାନଙ୍କର ବଢ଼ିନି ଭାଷାରେ ବା ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟ ଭାଷାରେ କହିପାରେ, ମାତ୍ର ମୋଠାରେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଶବ୍ଦ କାରକ ପିଟା ଘଣ୍ଟା ବା ଝାଞ୍ଜ ଭଳି ଅଟେ । 2ମୋ ପାଖରେ ଭାବବାଣୀ କହିବାର ଶକ୍ତି ଥାଇ ପାରେ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ୱ

ଜାଣି ଥାଇ ପାରେ, ମୋର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଥାଇପାରେ, ପବିତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶ୍ୱାସ ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋଠାରେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ । 3ଯଦି ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ମମତା ଦରଦ୍ରକୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଦାନ କରି ଦେଇପାରେ, ବା ନିଜ ଗରୀରକୁ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇପାରେ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ କିଛି ପାଇବି ନାହିଁ ।

4ପ୍ରେମ ଦୀର୍ଘ ସହଷ୍ଟୁ । ପ୍ରେମ ଦୟାବାନ । ପ୍ରେମରେ ଇର୍ଷା ନ ଥାଏ । ସେ ଗର୍ବ କରେ ନାହିଁ, ସେ ଅହଂକାରୀ ନୁହେଁ । 5ପ୍ରେମ ଅନୁକୃତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ସହଜରେ ବିରକ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରେମ କେବେହେଲେ ତା’ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅପକାରକୁ ମନ ରଖେ ନାହିଁ । 6ସେ ଅଧର୍ମରେ କଦାପି ଆନନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ସତ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ । 7ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ସହ୍ୟ କରେ । ପ୍ରେମ ସମସ୍ତ ବଶ୍ୱାସ କରେ; ସମସ୍ତ ଭରସା କରେ, ସବୁ ବନ୍ଧୁରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହେ ।

8ପ୍ରେମ କଦାପି ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି ଭାବବାଣୀ ଥାଏ, ତାହା ଲୋପ ହେବ, ଅନେକ ଭାଷା କହିବା ଶକ୍ତି ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ; ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ ତାହା ଲୋପ ହେବ । 9କାରଣ ଆତ୍ମକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱକାଣୀ ଆତ୍ମିକ ହେବାରୁ ଏହା ଲୋପ ହେବ । 10କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧ ବନ୍ଧୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମିକ ବନ୍ଧୁ ଲୋପ ହେବ । 11ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁଥିଲି, ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି କହୁଥିଲି, ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି ବଗୁର କରୁଥିଲି, ମୁଁ ଶିଶୁ ପରି ଯୋଜନା କରୁଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବୟସ୍କ ହେଲି, ମୁଁ ସେହି ଶିଶୁ ବେଳର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲି । 12ସେହି ପ୍ରକାର ଆତ୍ମେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ପଣ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମେ ସୁଷ୍ଟ ଦେଖିବା । ମୁଁ ଏବେ କେବଳ ଆତ୍ମିକଭାବରେ ଜାଣିଛି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେପରି ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜାଣିବି । 13ଅତଏବ ବଶ୍ୱାସ, ଭରସା ଓ ପ୍ରେମ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ତିନୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରେମ ହେଉଛି ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ।

ଆଧାତ୍ମିକ ଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସେବାରେ ଲଗାଅ

14 ପ୍ରେମର ଅନୁସରଣ କର । ଆଧାତ୍ମିକ ଦାନସବୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ରେଷ୍ଟା କର, ବଶେଷ ଭାବରେ ଭାବବାଣୀ କହିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା କର । 2ମୁଁ ବୁଝାଇ କହୁଛି: ଯେଉଁଲୋକ ବଢ଼ିନି ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଦାନ ପାଇଛି, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମନୁଷ୍ୟର ସହତ ନୁହେଁ ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ କଥାବାତୀ କରେ । କେହିହେଲ ତା’କଥା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଗୁଡ଼ ବନ୍ଧୁ କହେ । 3କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂରତା, ଉତ୍ସାହ ଓ ସାନ୍ନ୍ୟାସ କଥା କହେ । 4ଯେଉଁଲୋକକୁ ବଢ଼ିନି ଭାଷାରେ କହିବା ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ସେ ନିଜକୁ ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ଜନ୍ମାଏ । 5ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଭାଷା କୁହ, ଏହା ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ,

କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଭାବବାଣୀ କୁହ, ଏହା ମୋହର ଅଧିକ ଇଚ୍ଛା । ଯେଉଁଲୋକ ଭାବବାଣୀ କହେ, ସେ ବଢ଼ିନି ଶ୍ରୀକ୍ଷା କହ ପାରବା ଲୋକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯଦି ସେହି ଶ୍ରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରପାରୁଥିବ ତେବେ ସେ ଭାବବାଣୀ କହୁଥିବା ଲୋକ ସହିତ ସମାନ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ।

6ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କଥା କହେ, ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ବା କଣ ଲାଭ ହେବ? କେବଳ ଯଦି ମୁଁ କୌଣସି ନିଗୂଢ଼ କଥା ବା କାର୍ଯ୍ୟ ବା କିଛି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ବା କିଛି ଉପଦେଶର କଥା କୁହେ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଲାଭ ହେବ । **7**ଅନ୍ୟଥା ମୋର କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦୀବ ବଂଶୀ ବା ବୀଣାର ଧ୍ୱନି ଭୂଲ୍ୟ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରର ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନ ରହେ, ତା’ ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ କିପରି ନାହିଁ ପାରବ ଯେ, ବଂଶୀ ବା ବୀଣା କ’ଣ ବାଜୁଅଛି? **8**ଯୁଦ୍ଧରେ ଯଦି ତୁରୀଚି ସୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ନ ଶୁଭେ ତା’ହେଲେ ସୈନିକଗଣ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମୟ ନାହିଁ ପାରବେ ନାହିଁ । **9**ସେହିଭଳି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଦ୍ୱାରା ଯଦି ସୁଷ୍ଟ ଭାବରେ କଥା ନ କହ, ତା’ ହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ କିଛି ବୁଝି ପାରବ ନାହିଁ । ତାହା ପଦନରେ କଥା କହଲେପରି ହେବ । **10**ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ସଂସାରରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଭାଷା ଅଛି ଓ ସେ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ । **11**ଅତଏବ, ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ କଥା ଶୁଣି ତାହା ବୁଝି ନ ପାରେ ତା’ହେଲେ ସେହି କଥା ମୋତେ ଅଜ୍ଞତ ମନେହେବ । **12**ତୁମ୍ଭପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ସୁକ । ଅତଏବ, ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମିକ ଦାନ ସବୁ ପ୍ରଭୃତ ପରମାଣରେ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । **13**ଅତଏବ, ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହୁଛି, ସେ ଯେପରି ତାହା ବୁଝାଇ ପାରବ, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । **14**ଯଦି ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ତା’ହେଲେ ମୋର ଆତ୍ମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ମୋର ବୁଦ୍ଧି କିଛି କରେ ନାହିଁ । **15**ତାହାହେଲେ ମୋର କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ? ମୁଁ ମୋହର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଓ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି । ପୁଣି ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ସୂଚିତାନ୍ତ କରିବି ଓ ବୁଦ୍ଧିସହ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତାନ୍ତ କରିବି । **16**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରର୍ଥନା କର, ତେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନ ବୁଝିବାରୁ କିପରି ତୁମ୍ଭ ଧନ୍ୟବାଦରେ “ଆମେନ” କହବେ? **17**ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧନ୍ୟବାଦ ନିଶ୍ଚୟ କର, କିନ୍ତୁ ତା’ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଲୋକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଭ ପାଇ ନାହିଁ ।

18ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରୂପେ ବଢ଼ିନି ଶ୍ରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକରେ କଥା କହବାର ଦାନ ପାଇଛି ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । **19**କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ହଜାର ହଜାର କଥା କହବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ସେମାନେ ବୁଝୁଥିବା ପାଞ୍ଚୋଟି କଥା କହବାକୁ ଭଲ ପାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ନିଜେ ବୁଝି ପାରବି ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରବି ।

20ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ବୁଦ୍ଧିରେ ପିଲମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅନାହିଁ ବରଂ ମଧ୍ୟ ବିଷୟରେ ଶିଶୁ ପରି ହୁଅ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ୍କ ହୁଅ । **21**ଗାୟତ୍ରେ ଲେଖାଅଛି:

“ବିଦେଶୀୟ ଭାଷାବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହବା, ତଥାପି ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।”

ଯିଶାୟା 28:11-12

ଏହା ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି

22ଏଣୁ ବଢ଼ିନି ଶ୍ରୀକ୍ଷାରେ କଥା କହବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପେ, ଭାବବାଣୀ କହବା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପେ । **23**ଯଦି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସମବେତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କଥା କହନ୍ତି, ପୁଣି ସାଧାରଣ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନେ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପାଗଳ କହବେ । **24**କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମସ୍ତେ ଭାବବାଣୀ କହନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବା ସାଧାରଣ ଲୋକ ଆସେ ତେବେ ତା’ର ଦୋଷ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖାଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭ କଥା ଦ୍ୱାରା ସେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । **25**ତାହାର ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସବୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ସେଥିରେ ସେ ମସ୍ତକ ନତକରି ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଭାଗୁଡ଼ିକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ

26ତା’ହେଲେ, ଭାଇ (ଓ ଭଉଣୀ)ମାନେ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ? ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଏକାଠି ହେଉଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଗୀତ ବା ଶିକ୍ଷା ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ ସତ୍ୟ, ଅନ୍ୟଭାଷା ବା ଭାଷାର ଅର୍ଥ କହଥାଏ । ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଣ୍ଡଳୀର ନିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉ । **27**ଯଦି କିଏ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହୁଛି, ତା’ହେଲେ ମାତ୍ର ତୁଇ ବା ତିନିନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ଏପରି କହବା ଉଚିତ ଓ ଅନ୍ୟନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କହେ ତାର ଅନୁବାଦ କରିବା ଉଚିତ । **28**କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁବାଦକାରୀ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ସଭାରେ ରୁପ୍ତ ରହବା ଉଚିତ । ସେ କେବଳ ନିରୋଳାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କଥା କହବା ଉଚିତ ।

29ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କେବଳ ତୁଇ ବା ତିନିନିଶ୍ଚୟ ଭାବବାଦୀ କହବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । **30**ଯଦି ସେଠାରେ ବସିଥିବା ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ନୂତନ ସତ୍ୟପାଠ୍ୟ, ତା’ହେଲେ ପ୍ରଥମ ବକ୍ତା ରୁପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ । **31**ଏହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବବାଣୀ କହ ପାରବ । ସେପରି ହେଲେ, ସମସ୍ତେ ଶିଖି ପାରବେ ଓ ଉତ୍ସାହତ ହୋଇ ପାରବେ । **32**ଏପରିକି ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥାନ୍ତି ।

33ପରମେଶ୍ୱର ବଶୁଜ୍ଞଲୀର ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଗାନ୍ଧର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି।

34ମଣ୍ଡଳୀର ସଭାମାନଙ୍କରେ ସ୍ୱୀମାନେ ରୁପ୍ ରହବା ଉଚିତ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହି ନିୟମ ଲାଗୁ ଅଛି। ସ୍ୱୀ ଲୋକଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ। ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ରହବା ଉଚିତ। 35ଯଦି ସ୍ୱୀ ମାନଙ୍କର କିଛି ନାଶିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ସ୍ୱୀମାନଙ୍କୁ ଘରେ ପଶୁରି ବୁଝି ପାରିବେ। ମଣ୍ଡଳୀ ସଭାରେ ସ୍ୱୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କିଛି କହିବା ଲଜ୍ଜାଦନକ ଅଟେ।

36ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କ'ଣ ଭୁଲମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା କି? ନା। ଅଥବା ସେହି ବାକ୍ୟ କ'ଣ କେବଳ ଭୁଲମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା? ନା।

37ଯଦି ନିଜେ ଲୋକ ନିଜକୁ ଭାବିବାପାଁ ବୋଲି ମନେ କରେ ବା ସେ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦାନର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ଭାବେ, ତା'ହେଲେ ସେ ବୁଝି ପାରିବା ଉଚିତ ଯେ, ମୁଁ ଯାହା କିଛି ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଛି, ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଦେଶ ଅଟେ।

38ଯଦି ସେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନିଷ୍ଟ ଅଟେ। 39ଅତଏବ, ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଭୁଲମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା କହିବା ପାଇଁ ଏକାନ୍ତ ରେଷ୍ଟା କର। କିନ୍ତୁ ବଞ୍ଚି ନି ଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଓ କ୍ରମାନୁସାରେ କରିବା ଉଚିତ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରସମ୍ଭାବ

15 ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମନେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ। ଭୁଲମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଓ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି। 2ଭୁଲମାନେ ଏହି ପ୍ରସମ୍ଭାବର ଦ୍ୱାରା ପରିଭ୍ରାଣ ପାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୋ କହିଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ରୁଲିବା ଉଚିତ। ନଚେତ୍ ଭୁଲେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଥିଲ।

3ମୁଁ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଦେଲି। ଏହି ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଯେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗାୟା ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମର ପାପ ପାଇଁ ମଲେ। 4ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କବର ଦିଆ ହେଲା ଓ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଲେ। 5ସେ କେଫାଙ୍କୁ ଓ ତା'ପରେ ବାରନକ୍ଷ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ। 6ତା'ପରେ ସେ ଏକା ଥରକେ 500 ରୁ ଅଧିକ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ। କିନ୍ତୁ କେତେକ ମରି ଯାଇଛନ୍ତି। 7ତା'ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାକୁବ ଓ ପରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ଦେଖା ଦେଲେ। 8ଯଥା ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁଟିଏ ଭଳି ଯେ ମୁଁ, ସେ ମୋତେ ସର୍ବ ଶେଷରେ ଦେଖା ଦେଲେ। 9ମୁଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ। ଏପରିକି ମୋର ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଡକା ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ତାଡ଼ନା କରିଛି। 10କିନ୍ତୁ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ମୁଁ ଆଜି ଏହା ହୋଇପାରିଛି। ମୋ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଫଳ ହୋଇନାହିଁ। ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଭଳିମାନେ କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରିଛି। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଯେ ଅଧିକ ପରଶ୍ରମ କରିଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଏହା କରିପାରିଛି। 11ମୁଁ ଭୁଲକୁ ପ୍ରଭୁର କରେ ବା ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁର କରନ୍ତି, ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ବିଷୟ ପ୍ରଭୁର କରିଥାଉ। ଆଉ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଭୁଲମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

ଆମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା

12ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇଥିଲେ, ଏହା ପ୍ରଭୁର ହୋଇଛି, ତା'ହେଲେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ କାହିଁକି କୁହନ୍ତି ଯେ, ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। 13ଯଦି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହେବେ ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। 14ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମର ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ଭୁଲମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ। 15ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଛ କହିଥିବା ଅପରାଧରେ ଅପରାଧୀ। କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁର କରିଛୁ ଯେ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଛନ୍ତି। ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି। 16ଯଦି ମୃତମାନେ ଉତ୍ଥତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ତା'ହେଲେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି। 17ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠି ନାହାଁନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଭୁଲ ବିଶ୍ୱାସର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ। ଭୁଲମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ନିଜ ପାପରେ ଅଛନ୍ତି। 18ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥାଇ ଯେଉଁମାନେ ମରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି। 19ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମର ଭରସା କେବଳ ଏହି ସଂସାରର ଜୀବନ ପାଇଁ, ତା'ହେଲେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଭଳିମାନେ ଆମ୍ଭେ ଅଧିକ ହତଭାଗ୍ୟ।

20କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ କଥା ଏହି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ଥତ କରିଯାଇଛି। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥତ ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ। 21ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିଲା। କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଲା। 22ଆଦମ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରନ୍ତି, ସେହି ଭଳି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ। 23କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କ୍ରମାନୁସାରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ। ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତା'ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗ୍ରତମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବେ। 24ତା'ପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ହେବ। ସମସ୍ତ ଗାୟକ, କ୍ଷମତା ଓ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋପ କରିବା ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କ କରିବେ। 25କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଦତଳେ ନ ରଖିଛନ୍ତି, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ। 26ଶେଷ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଲୋପ କରିଯିବ। 27ଗାୟା କୁହେ: “ପରମେଶ୍ୱର

ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କର ପାଦତଳେ ରଖିଛନ୍ତି।”*
 ଯେତେବେଳେ ଏହା କୁହେ ଯେ, ସେ “ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ”
 ତାହାଙ୍କ ପାଦତଳେ ବସାଉଛନ୍ତି କଲେ ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ
 ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର
 ବସାଉଛନ୍ତି କଲେ ଓ ସେ ସେହି ସବୁରେ ପରମେଶ୍ୱର
 ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହଁନ୍ତି। 28ସମସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବସାଉଛନ୍ତି ହେଲେ
 ଉତ୍ତରରେ ତା’ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବସାଉଛନ୍ତି
 ହେବେ। ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ବସାଉଛନ୍ତି କଲେ, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବସାଉଛନ୍ତି
 ହେବେ ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱର
 ଗାଧନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ।

29ଯଦି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆସିବେ ଉତ୍ତର ହେବେ
 ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆସିବେ ପାଇଁ
 ବାପ୍ତିସ୍ମା କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ କ’ଣ କରିବେ? ଯଦି ମୃତ୍ୟୁରୁ
 ଆସିବେ ଉତ୍ତର ହେବେ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ
 ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମା କରାଯାଇଥାଏ?

30ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କ’ଣ ପାଇଁ ବସାଉଛୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହେଉ? 31ଭଲମାନେ, ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ
 ଭଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଗର୍ବ କରୁଥାଏ, ସେଥିର ଗପ
 କରି କହୁଛି, ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ମରେ। 32ଯଦି ମୁଁ ଏଫିସୋସରେ
 ମୋର ଗର୍ବ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତେ ବନ୍ଦୀପଶୁମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛି,
 ତା’ହେଲେ ମୁଁ କ’ଣ ବା ପାଇଲି? ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ
 ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ତର ହେବ ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ “ଆସ ଖାଇବା,
 ପିଇବା, ମଉଜ କରିବା କାରଣ କାଲି ମରବାକୁ ହେବ।”*

33ମୁଖ୍ୟ ଭଳି ଆଚରଣ କରନାହିଁ। “ମମ ସର୍ଜନାମାନେ
 ଭଲ ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ।” 34ଅତଏବ, ଭୁଲ୍
 ନାଶ୍ଟ ହୁଅ, ଓ ପାପ କରିବା ବନ୍ଦ କର। ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନାଶ୍ଟ ନାହିଁ। ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ
 ଲଜ୍ଜା ଦେବା ପାଇଁ ଏକଥା ମୁଁ କହୁଛି।

ଆମ୍ଭେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଗର୍ବର ପାଇବା ?

35କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ପରମେଶ୍ୱର ପାରେ: “ମୃତ୍ୟୁରୁ କିପରି
 ଉତ୍ତର ହୁଅନ୍ତି? 36ସେମାନେ କେଉଁ ଭଳି ଦେହ ଧାରଣ
 କରିବେ?” ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରଶ୍ନ। ପୃଥିବୀରେ
 ପୋତା ଯାଇଥିବା ବୀଜଟି ନିଜେ ନ ମରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଜୀବ
 ହୁଏ ନାହିଁ। 37ବୁଣିଲ ବେଳେ ଭୁଲ୍ମାନେ ଯାହା ବୁଣି,
 ବକ୍ଷିତ ହେଲେ ପରେ ତାହା ସେହି “ଗର୍ବର” ଧାରଣ
 କରେ ନାହିଁ। ଭୁଲ୍ମାନେ ଗହମ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
 ଗଣ୍ୟ ହେଉ, କେବଳ ବୀଜଟି ବୁଣି। 38ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱର
 ଯେପରି ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଗର୍ବର ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ
 କରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବୀଜ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ତାହାର
 ନିଜ ଗର୍ବର ଦିଅନ୍ତି। 39ଗର୍ବରରୁ ଜାତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁରେ
 ସମାନ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବର ନ ଥାଏ। ମଣିଷମାନଙ୍କର ଗର୍ବର
 ଏକ ପ୍ରକାରର ତ ଚତୁର୍ଥମାନଙ୍କର ଗର୍ବର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର

ଓ ମାଛମାନଙ୍କର ଗର୍ବର ଆହୁରି ଅଲଗା ପ୍ରକାରର। 40ସୂର୍ଯ୍ୟ
 ଗର୍ବର ଅଛି, ପୃଥିବୀର ଗର୍ବର ମଧ୍ୟ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ
 ଗର୍ବରରୁ ଏକ ପ୍ରକାରର ହେବ, ଆଉ ପୃଥିବୀର ଗର୍ବରର
 ଅନ୍ୟପ୍ରକାରର ହେବ। 41ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦ୍ୟୋତିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର,
 ଚନ୍ଦ୍ରର ଦ୍ୟୋତିତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଓ ତାରାମାନଙ୍କର ଦ୍ୟୋତିତ
 ଆହୁରି ଅନ୍ୟପ୍ରକାରର, ଗୋଟିଏ ତାରାର ଦ୍ୟୋତିତ, ଅନ୍ୟ
 ତାରାମାନଙ୍କର ଠାରୁ ଅଲଗା।

42ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ତର ହେବେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାଟି
 ପ୍ରମୁଖ୍ୟ। ଯେଉଁ ଗର୍ବରଟି ପୋତି ଦିଆ ହେଲେ, ତାହା ନଷ୍ଟ
 ହୋଇଯିବ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଗର୍ବରଟି ଯେଉଁ ନୂତନ ଦେହ
 ଧାରଣ କରିବ, ତାହା ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। 43ଗର୍ବରଟି
 ଅନାଦରରେ “ବୁଣାଯାଏ”, କିନ୍ତୁ ମହମାରେ ତାହା ଉତ୍ତର
 ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଗୁର୍ବଳତାରେ ଗର୍ବରଟି “ବୁଣାଯାଏ”
 ଏହା ଶକ୍ତ ସହତ ଉତ୍ତର ହୁଏ। 44ପ୍ରାକୃତିକ ଗର୍ବରଟି
 “ବୁଣାଯାଏ”, ଆତ୍ମିକ ଗର୍ବର ଉତ୍ତର ହୁଏ।

ଯଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଗର୍ବର ଅଛି, ତା’ହେଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
 ଗର୍ବର ମଧ୍ୟ ଅଛି। 45ଗାୟରେ ଲେଖା ଅଛି: “ପ୍ରଥମ
 ମନୁଷ୍ୟ (ଆଦମ) ସଜୀବ ପ୍ରାଣୀ,”* କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଆଦମ
 (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ନିଶ୍ଚିତ ଜୀବନଦାତା ଆତ୍ମା। 46ମାତ୍ର ଯାହା ଆତ୍ମିକ,
 ତାହା ପ୍ରଥମ ନୁହେଁ। ମାତ୍ର ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ, ତାହା ପ୍ରଥମ,
 ପରେ ଆତ୍ମିକ ଆସେ। 47ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟଟି ପୃଥିବୀର ମଝିରୁ
 ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ଆସିଥିଲେ।
 48ଜଗତର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପୃଥିବୀର
 ଅଟନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ଆଗତ
 ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଭୂଲ୍ୟ। 49ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ସେହି
 ମନୁଷ୍ୟ ଭୂଲ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛୁ। ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ
 ସୂର୍ଯ୍ୟର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂଲ୍ୟ ଗର୍ବର ଧାରଣ କରିବା।

50ଭଲ ଓ ଭଲମାନେ! ମୁଁ ଭୁଲ୍କୁ ଏକଥା କହୁଛି
 ଯେ, ମା’ସ ଓ ରକ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରକ୍ତର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। କ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟକୁ ଅଧିକାର କରି ପାରିବ
 ନାହିଁ। 51କିନ୍ତୁ ଶୁଣ! ମୁଁ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ନିଗୁଡ଼ କଥା
 କହୁଛି: ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ମରବା ନାହିଁ, ବରଂ
 ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ହେବା। 52ଏହା କେବଳ
 ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ, ଘଟି ଯିବ। ଯେତେବେଳେ
 ଭୂରୀ ବାଜିବ, ଓ ଯେତେ ସବୁ ବସ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଭାବେ
 ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ହେବେ ଓ
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବତ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ
 ପରବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ। 53ଏହି ବିନାଶ ଦେହ ଅନନ୍ତ
 ରୂପ ବସ୍ତୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହ
 ଅନନ୍ତରୂପ ବସ୍ତୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ। 54କିନ୍ତୁ ଏହି
 କ୍ଷୟ ଗର୍ବର ଅକ୍ଷୟରୂପ ବସ୍ତୁ ଏହି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଦେହ ଅନନ୍ତ
 ରୂପ ବସ୍ତୁ ଧାରଣ କଲାପରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି କଥା ସଫଳ
 ହେବ।

“ଦୟା ମୃତ୍ୟୁକୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେଲା” ଯିଶାଇୟ 25:8

“ପରମେଶ୍ୱର ... ରଖିଛନ୍ତି” ଗୀତଂହତା 8:6
 “ଆସ ... ହେବ ।” ଯିଶାଇୟ 22:13; 56:12

“ପ୍ରଥମ ... ପ୍ରାଣୀ ।” ଆବପୁସ୍ତକ 2:7

55“ମୃତ୍ୟୁ ତୁମ୍ଭର ବିଦୟ କେଉଁଠାରେ ଅଛି? କବର ତୁମ୍ଭର ଆଘାତ କରିବା ଗନ୍ଧ କେଉଁଠାରେ ଅଛି”

ହୋଗେୟ 13:14

56ମୃତ୍ୟୁର ଆଘାତ କରିବା ହେଉଛି ପାପ। ପାପର ବଳ ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା। 57କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଏ ଯେ, ସେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ୍ଭକୁ ବିଦୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି

58ଅତଏବ, ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ରୁହ। କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଅସ୍ଥିର ନ କରୁ। ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତାଭାବକୁ ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ କଦାପି ବ୍ୟର୍ଥ ଯିବ ନାହିଁ। ଏହା ନୀତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କର।

ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ

16 ବିଶ୍ଵାସୀମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଗାଳତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏ ସଂପର୍କରେ ଦେଇ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅବଗ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ। 2ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରଥମ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଆୟ ଅନୁଯାୟୀ ଯେତିକି ସମ୍ଭବ ନିଶ୍ଚୟ ସଞ୍ଚୟ କର। ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ଥାଅ। ଏପରି କଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। 3ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାଛିବ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ପତ୍ର ସହତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଠାଇ ଦେବି। 4ଯଦି ମୋର ମଧ୍ୟ ଯିବାର ହୁଏ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହତ ଯିବେ।

ପାଉଲଙ୍କ ଯୋଦନ

5ମୋର ମାକଦନିଆ ବାଟ ଦେଇ ଯିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଛି। ମାକଦନିଆ ବାଟ ଦେଇ ଗଲ ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି। 6ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବି, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଗୀତକାଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବି। ତା’ପରେ, ମୋ ଯାତ୍ରାରେ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବି, ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ। 7ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଦେଖାକରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବା ପାଇଁ ଆଶା କରେ। 8କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଫିସ ନଗର ଠାରେ ପେଣ୍ଡିକସ୍ଟ* ପର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବି। 9କାରଣ ସେଠାରେ ଫଳପ୍ରଦ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ମହାନ ସୁଯୋଗର ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ହୋଇଛି। ସେଠାରେ ମୋର ଅନେକ ବିପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଛି।

10ତୀମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପାରନ୍ତି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଯେପରି ସମ୍ଭ୍ରମରେ ରୁହନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ

ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ। ମୋ ଭଲ ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କାମ କରୁଛନ୍ତି। 11ଅତଏବ ତୀମସ୍ତଙ୍କୁ କେହି ଯେପରି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା ନ କରେ। ସେ ଯେପରି ମୋ ପାଖରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧ ପୂର୍ବକ ଯିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର। ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କ ଫେରିବା ବାଟକୁ ଚାହୁଁ ବସିଛି।

12ଆପଲ ଭାଇଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖୁଛି। ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତାହାକୁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ କଲି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯିବା ପାଇଁ ସେ ଆଦୌ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସୁଯୋଗ ହେବ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ।

ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ରର ଶେଷ ଅଂଶ

13-14ସାବଧାନ ରୁହ। ଦୃଢ଼ ଭାବେ ନିଜ ବିଶ୍ଵାସରେ ଅଟଳ ରୁହ। ସାହସୀ ହୁଅ, ବଳବାନ ହୁଅ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ପ୍ରେମର ସାଧୁତ କର। 15ତୁମ୍ଭମାନେ ସ୍ଵିଫାନର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଜାଣିଛ। ସେମାନେ ଆଖାୟା ଦେଶର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵାସୀଥିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିଛନ୍ତି। 16ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ, ଏହିପ୍ରକାର ଲୋକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରି ସେବା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ଗୀଭୂତ ହୁଅ।

17ମୁଁ ସ୍ଵିଫାନ, ଫର୍ଗୁନାତ ଓ ଆଖାୟିକଙ୍କ ଆଗମନରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛି। କାରଣ ମୋ ପାଇଁ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନେ କରି ପାରି ନାହିଁ, ତାହା ସେମାନେ କରି ପାରିଲେ। 18ସେମାନେ ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭମାନେ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ।

19ଏସିଆର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାନ୍ତି। ଆକିଲ ଓ ପ୍ରୀସ୍କା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଅନେକ ଅଭିବାଦନ ପଠାନ୍ତି। ତାହାଙ୍କ ଘରେ ମିଳିତ ହେଉଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଏ। 20ସମସ୍ତ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀଙ୍କର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର। ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏକତ୍ର ହେଉଛ, ପରସ୍ପରକୁ ପବିତ୍ର ରୁମ୍ଭନ ଦେଇ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଅ।

21ମୁଁ ପାଉଲ, ନିଜ ହାତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଲେଖି ଜଣାଉଛି।

22ଯଦି କିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ସେ ଅନନ୍ଧକାଳ ପାଇଁ ବନ୍ଦୁ ହେବ।

ମାର୍ଗନଥା* ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁ ଆସୁଛନ୍ତି।

23ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ। 24ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଠାରେ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ପ୍ରେମ ଭାବ ରହିଥାଉ।

ପେଣ୍ଡିକସ୍ଟ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗହମ ଆୟତନୀ ବିଷୟକ ପର୍ବ। ଏହା ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ‘ପାସୋଭର’ ର 50 ଦିନ ପରେ ପାଳନ ହୁଏ।

ମାର୍ଗନଥା ଏହା ଆମେଲ ଭାଷାରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ଅଟେ। ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବିମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପୁନର୍ଗମନର ଇଚ୍ଛା ସହତ ଏହା କହୁଥିଲେ।